

Je čas, aby Rusko přešlo k tvrdému řešení „britské otázky“

- CZ24 News | 19. července 2021

RUSKO/UK: Operace «Субботник»: Bývalá Velká Británie si začala příliš mnoho dovolovat.

MOSKVA, Institut RUSSTRAT.

Gruzie 26. května 2021 oslavila státní svátek – Den nezávislosti. Na oslavu dorazil polský prezident Andrzej Duda a učinil další tvrdé prohlášení o Rusku. Zejména [řekl](#): „Rusko není normální země, není státem, který se chová normálně, je agresivním státem.“

V prohlášení Dudy mne samozřejmě zaujala fráze – „**není normální země**“.

Při této příležitosti jsem si vzpomněl na [rozhovor](#) z dubna 2017 s Jamesem Nixey, vedoucím rusko-euroasijských programů v Chatham House (<https://www.chathamhouse.org/about-us/our-people/james-nixey>), ve kterém také použil podobný popis.

Nixey poznamenal: „**Rusko se ještě nestalo, abych tak řekl, «normální zemí».**“

Britský expert dále objasnil: „Mluvím z pozice západní zaujatosti. A pro nás na západě – je to normální.“

Podle této terminologie tedy být normální znamená přijmout západní hodnoty a být zakotven v hierarchii světového liberálního řádu vedeného Spojenými státy.

Je třeba poznamenat, že Chatham House nebo The Royal Institute of International Affairs (Královský institut pro mezinárodní záležitosti) je hlavním britským think tankem v oblasti mezinárodních vztahů, který je odpovědný za rozvoj geopolitické strategie tohoto anglosaského státu.

Nedávno, 13. května 2021, Chatham House „potěšil“ další [zprávou](#) s názvem „*Mýty a mylné představy v debatách o Rusku. Jak ovlivňují západní politiku a co lze udělat.*“

Tón tohoto dokumentu je uveden v jeho preambuli:

„Tato zpráva dekonstruuje 16 nejběžnějších mýtů a mylných představ, které formují současné západní myšlení o Rusku. Vysvětluje jejich škodlivé dopady na koncepci a provádění politiky a v každém případě následně popisuje, jak je třeba kriticky přezkoumat pozice Západu, aby bylo možné na akce Ruska reagovat racionálněji a efektivněji.“

Naše analýza je založena na důležitém argumentu, že na rozdíl od očekávání mnoha euroatlantických politiků a státníků má Rusko malou šanci stát se v dohledné budoucnosti konstruktivnějším a kooperativnějším partnerem pro západní vlády. Dobře míněné snahy o „zlepšení“ vztahů s Kremlem tedy pravděpodobně selžou, protože ruské strategické cíle, hodnoty a chápání mezistátních vztahů se neodvolatelně liší od západních.“

Ve skutečnosti lze tento dokument nazvat vyhlášením války Rusku. Všechno bylo naší zemi odepřeno.

Vyjmenujme řadu „mýtů“, kterých by se podle Chatham House měli západní politici a státníci zbavit: *tvrzení, že – národy Ukrajiny, Běloruska a Ruska jsou jeden národ, Krym byl vždy ruský, Rusku bylo slíbeno, že NATO se nebude rozšiřovat, Rusko má právo na „obraný perimetr“ – sféru svých privilegovaných zájmů, která zahrnuje území jiných států, sankce jsou nesprávným přístupem.*

Britové mají v úmyslu učinit tento dokument programovým pro všechny západní země a vyloučit jakoukoli odchylku od rámce v něm stanoveného. Je zřejmé, že tento program bude propagován především a bude mít odezvu u politiků, „mluvících hlav“, pobaltských zemí, Polska, České republiky, Ukrajiny, Gruzie a Moldavska. Mluvíme tedy přinejmenším o koncepčním řízení post-sovětského a východoevropského prostoru ze strany Británie.

To lze dokonce vidět na příkladu nedávného prohlášení polského prezidenta o Rusku jako o „nikoli normální zemi“. Británie nastavuje teze a výrazy, a ostatní to přátelsky opakuji.

Vezmeme-li v úvahu, že Rusko a USA mají strategické jaderné síly a že je třeba zachovat strategickou paritu, bez ohledu na to, jak špatné jsou vztahy mezi zeměmi. I Američani, i my potřebujeme neustálý kontakt a dialog o otázkách strategické stability.

A s Británií je to úplně jiná věc.

Její vojenský potenciál není srovnatelný s ruským. A není nutné, aby Moskva udržovala jakékoli vztahy s Londýnem. Tento doklad „o mýtech“ s pokusem o zavedení agendy otevřené nepřátelské vůči Rusku celému západnímu světu stačí k tomu, aby se Británie dostala na seznam nepřátelských zemí s příslušnými organizačními závěry o složení jejich diplomatických a konzulárních institucí.

Rovněž je vhodné provést v Rusku operaci pod krycím názvem «Субботник» k vyčištění našeho území od britských agentů a britských organizací. Je nutné uvalit zákaz britských investic do strategických odvětví ruské ekonomiky a kategoricky zakázat ruským společnostem a bankám se státní účastí jakékoli investice do britské ekonomiky, do sociální, sportovní a humanitární sféry.

Britský establishment je - dlouholetým, velmi inteligentním, nebezpečným a věčným nepřítelem Ruska, takže jakákoli spolupráce s ním je prostě nemožná (impossible). Pokusy o zlepšení vztahů budou ztrátou času a úsilí a je zaručeno, že budou použity proti samotnému Rusku.

Skutečnost, že si někteří ruští oligarchové zvolili Londýn, má málo společného se základními státními zájmy Ruska a jeho obyvatel. Těmto mecenášům britského modelu je také třeba věnovat pozornost, tj. – jejich srdce jsou tam, kde jsou jejich peníze, tj. – ne v Rusku. A využití jejich potenciálu Británií jako páté kolony proti Rusku je docela možné.

Je třeba poznamenat, že i administrativa amerického prezidenta Joe Bidena vykazuje určité známky rozumného postoje k Rusku. A summit ve Švýcarsku by mohl přinést ovoce, i když pouze ve formě snížení napětí.

Britové, mimochodem, nebyli spokojeni s možností takového setkání a skutečnost, že se právě teď objevila výše zmíněná zpráva „o mýtech“, není náhoda. Londýn se svým typickým způsobem snaží

uchopit strategickou iniciativu a nastavit rámec pro jednání, jehož není stranou.

Samozřejmě, kdyby Britské impérium zopakovalo osud Atlantidy, byla by to velká tragédie, která by se mohla opěvovat v písních, eposech a legendách.

Pokud však mluvíme o realitě, měli bychom vybudovat tak tvrdý model postoje k Británii, aby s ní bylo co nejméně kontaktních míst: co nejvíce ji izolovat od Ruska.

Zároveň by tato opatření měla být zakotvena v samostatném federálním zákoně, s pracovním názvem „O vztazích se Spojeným královstvím“. Tento dokument by měl obsahovat seznam omezení ve všech oblastech života a také speciální kontrolní postupy pro všechny britské instituce, organizace, společnosti a jednotlivce.

Je zřejmé, že tento dokument o Británii bude diskriminační, ale s nejhorším nepřítelem by se mělo zacházet jako s nejhorším nepřítelem, to znamená příkladně tvrdě.

A pro zbytek zemí to bude dobrý příklad.

Zdroj: pokec24